

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Ε

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 225

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ 1. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἰσχυρὰ καὶ προκλήρωται διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Παιριεὶ ἑξαμῶς 1 2, διὰ τὰς Ἐπαρχίας, ἑξαμῶς 1 5 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἑξαμῶς 2 0.
Ἄγγελοι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἢ στίχους.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1890

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Ἡ ἑλληνὶς ἠθοποιὸς DARCLÉE.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΔΑΡΚΛΕ

Είς τὰς στήλας τῶν καθημερινῶν φύλλων θ' ἀπηντήσατε πολλάκις τὸ ὄνομα τῆς νεαρᾶς, ἀλλὰ περιφημοῦ ἤδη ἀοιδοῦ Δαρκλέ, ἧς φάλλει ἐφέτος ἐν Νικαίᾳ. Ἡ κυρία Δαρκλέ εἶνε Ἑλληνίς ἐκ Ρουμανίας. Πατὴρ αὐτῆς εἶνε ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀποκατεστημένος ὁμογενὴς κ. Ἰωάννης Χαρι- κλῆς, διατελέσας ἄλλοτε πλουσιώτατος κτηματίας καὶ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων. Ἀπροσδοκῆτων συμφορῶν ἕνεκα ἀπολέσας κατὰ τὸν τελευταῖον ρωσοτουρκικὸν πόλεμον ἅπασαν σχεδὸν τὴν περιουσίαν του, ἀνερχομένην εἰς δύο ἑκατομμύρια φράγκων, μετέβη πρὸς τριῶν περίπου ἐτῶν μετὰ τῆς θυγατρὸς του, ἣν τινα ἢ φύσις ἐπροίκισε δι' ἐξαιρετικῆς μὲν ἀλλ' ἀκαλλι- εργήτου ὁμοῦ φωνῆς, εἰς Παρισίους, ὅπου μετὰ παρέλευσιν διετῶν οὐδα- ρῶν, καὶ ἐνίοτε σκληρῶν μελετῶν, ἢ νεαρὰ Ἑλληνίς, ἐφελκύσασα ἐπ' αὐτῆς τὴν προσοχὴν τῶν μεγάλων τῆς Γαλλίας μουσουργῶν καὶ μελοποιῶν, καὶ ἰδίως τοῦ Γκουνώ, ἔγεινε (πρᾶγμα πρωτοφανὲς μέχρι τοῦδε) ἀμέσως δεκτὴ εἰς τὸ Grand-Opéra τῶν Παρισίων, ὅπου πρὸ δύο μόλις ἐτῶν κατὰ πρῶτον ἀνέβη τὴν σκηνήν. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Grand-Opéra ἀδιακόπως, ἀλλ' εἰς μάτην μέχρι τότε, ἐζήτηε εἰς ὅλας τὰς σκηνὰς τοῦ κόσμου τὴν διὰ τὸ θαυ- μάσιον μελόδραμα τοῦ Γκουνώ ἀπαιτούμενην Ἰουλιέτταν. Τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης ἐμφανισέως τῆς εἰς τὸν θεατρικὸν ἀγῶνα ἢ νεαρὰ Ἑλληνίς, ἀνα- λαβοῦσα τὸ βαρὺ ἔργον νὰ τραγουδήσῃ τὸ μέρος τῆς Ἰουλιέττας, ὅπερ τὴν παραμονὴν ἀκόμη εἶχε τραγουδήσει ἡ Πάττη, ἐξηγεῖται τὸν θαυμασμὸν τοῦ υπερπλήθοντος θεάτρου εἰς βαθμὴν ἀπερίγραπτον. Τὴν ἐπαύριον πᾶσαι αἱ παρισιναὶ ἐφημερίδες ἐγκωμιαζούσαι ἀνευ ἐξαιρέσεως τὸ σπάνιον talent τῆς κυρίας Darclée, προήγγειλαν συγχρόνως αὐτῇ μέλλον λαμπρότατον. Κατόπιν μετέβη εἰς Πετροῦπολιν καὶ Ὀδησσόν, καὶ εἶτα, συμβληθεῖσα μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ μελοδραματικοῦ θεάτρου τῆς Νικαίας, εἰς τὴν τερπνὴν μεσημβρινὴν πόλιν, ὅπου κατ' ἔτος συρρέει τὸ ἄθος τῆς ἀριστοκρα- τίας ὅλης τῆς Εὐρώπης.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐνηρασία παντελής ἐπικρατεῖ. Ἐμαράνθησαν ὅλα τὰ σπαρτά, ἐμαράνθη πᾶσα βλάστησις εἰς τοὺς ἀγρούς· ἡ ζη- ρασία ἐπεξετάθη καὶ μέχρι τοῦ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἀύχμη- ροῦ πεδίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῆς ὁποίας ἐμαράνθησαν αἱ ἀπὸ τινος βλαστήσασαι ἐλπίδες περὶ ἀνατροπῆς τοῦ ὑπουργείου, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τὴν ἀπουσίαν τῆς ὁποίας ἤλπιζον, συνέρχεται καὶ ἐπαναλαμβάνει τὰς συνεδριάσεις τῆς.

*

Οἱ εὐλαβεῖς ἀγρόται, οἱ μαστιζόμενοι ὑπὸ τῆς ζηρα- σίας ὅπως ἐξιλεώσωσι τὸ θεῖον διοργανίζουσι λιτανεΐας· οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, ὡς λέγεται, διαδηλώσεις, μὲ τὰς ὁποίας πρόκειται ν' ἀρχίσῃ ἐφέτος ἡ χαρμόσυνος περίοδος τῶν Ἀπόκρων.

*

Νέον πάλιν δρᾶμα συνέβη μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ θιά- σου τοῦ ἐνταῦθα Θεάτρου· εἰς τῶν ἠθοποιῶν πυροβολήσας ἐτραυματίσεν ἐπικινδύνως τὴν ἀπιστον σύζυγόν του καὶ τὸν ἐραστὴν τῆς. Φαίνεται, ὅτι ὁ θιάσος τοῦ πολυπαθοῦς θεάτρου εἶνε προωρισμένος νὰ παριστάνῃ τὰ συγκινούντα ἀληθῶς τὴν κοινωνίαν δρᾶματά του οὐχὶ ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἀλλὰ ἐκτὸς αὐτῆς.

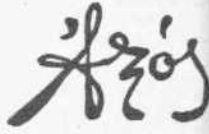
*

Ἦρχισαν νὰ συμβαίνουν τὰ ἀπρόοπτα, τὰ ἀνέλπιστα,

τὰ ἀδύνατα· ἤρχισαν νὰ πραγματοποιῶνται ἐκεῖνα τὰ ὀ- ποῖα, χάριν παιδιᾶς, ἀνεγράφονεν ἄλλοτε εἰς τὰ προγνω- στικὰ τοῦ ἔτους. Ἡ Ὄρα, ὡς ψιθυρίζεται μετ' ἐπιτά- σεως, διακόψασα ἀπὸ τινος τὴν ἔκδοσιν τῆς πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ ἀντιπολιτευομένη! Ἡ Ὄρα ἀντιπολιτευομένη!... ἄλλο δὲν μένει παρὰ νὰ ἴδωμεν τὴν Προίαν δημοσιεύου- σαν ἄρθρα ἐναντίον τοῦ κ. Δηλιγιάνη καὶ τὸν Σύλλογον γράφοντα πράγματα λογικὰ καὶ εὐφυῆ.

*

Πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ φίλος κ. Κορομηλάς, ἐμπνευ- σθείς ἐκ τοῦ ἐκτάκτου αὐτοῦ καὶ φανταστικοῦ γεγονότος, προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ δευτέραν ἔκδοσιν βελτιωμένην καὶ ἐπνηζημένην τῆς γνωστῆς κωμωδίας του : ἡ Κακὴ Ὄρα.

Ἡ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ 1890

Τὸ νέον ἔτος ἤλθε σκορπιζὼν ἐκτὸς τῶν ἄλλων παντοίων αὐτοῦ ἀφθόνων δώρων καὶ τοὺς στίχους τῶν διανομέων, τῶν ὀδοκαθαριστῶν, τῶν φανοκόρων καὶ τῶν λοιπῶν συμ- μοριῶν, αἵτινες κατὰ τὴν πρώτῃν ἐκάστου νέου ἔτους, ἐφωδιασμένοι διὰ τεμαχίων χρωματιστοῦ ἐντύπου χάρ- του ἐπιχειροῦσιν ἐπιδρομὴν λεηλασίας εἰς πάσας τὰς οἰ- κίας τῆς πόλεως. Οἱ στίχοι αὐτοὶ τῆς Πρωτοχρονιάς ἀπα- τελοῦσιν ἰδιαιτέρον εἶδος φιλολογίας, εἶδος πρωτότυπον, περιεργότατον, ὃ δὲ Ρακοσυλλέκτης θεωρεῖ ὅτι, ἤθελεν ἀμαρτήσῃ ἀπέναντι τῆς ἱστορίας καὶ τῆς φιλολογίας τοῦ ἔθνους του, ἂν, ἀντὶ τῶν συνήθων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου ἀπανθισμάτων δὲν προσέφερε πρὸς τοὺς ἀναγνώστας του ὡς ἀπόγευμα ἐν τῶν δημοσιευθέντων κατὰ τὸ νέον ἔτος ποιημάτων. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐξέλεξε τὸ τῶν « Ὑδραυ- λικῶν τεχνιτῶν » ἔξοχον ποιητικὸν δημιούργημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιπνέει αὖρα τις ἐμπνεύσεως Ἐξαρχοπούλου ἢ Κορδοροῦμπα.

Τὸ ποίημα ἀρχεῖται ὡς ἐξῆς :

Λαμπροφόρον νέον ἔτος ἔρχομαι νὰ σᾶς δηλώσω
Καθὼς πέρσου καὶ ἐφέτος πλείστον ὕδωρ νὰ σᾶς δώσω.

Ἡ ὑπόσχεσις καὶ ἡ σύγκρισις αὕτη μετὰ τὴν τρομα- κτικὴν λειψυδρίαν τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶνε ὁπωσοῦν τολμηρά. Ἄλλ' ὁ ὑδραυλικὸς ποιητὴς ἐξακολουθεῖ ἀπτότη- τος :

Ἐκατὸ πλέον ἔτη εἰς ὑμᾶς τοὺς δηλωτὰς
Καθαρὸν νερὸν εἰσέτι τοὺς τε καταναλωτὰς.
Μὲ ὑγίαν κ' εὐτυχίαν συνεχῶς δώδεκα μῆνας
Μὲ μεγάλην προθυμίαν καθαρίζω τοὺς σωλῆνας.

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὰ ὑψηλὰ μυστήρια τῆς τέχνης του ὁ μουσώληπτος ὑδραυλικός, ἔνθα γίνεται ἐντελῶς ἀκατά- ληπτος. Προσπαθήσατε νὰ ἐννοήσητε τίποτε, ἂν δυνηθῆτε, ἀπὸ τὴν ἐξῆς τεχνικὴν φρασεολογίαν :

Φρεατίδια, μαμυλώνια(;) , ταβερναί(;) , μολύβια, κρήνας,
Σ' ταῖς βροχαῖς καὶ εἰς τὰ χιόνια μπουσακλίδιαις(;) καὶ συρ-
[ρήνας(;)]

Ἐδρομέτρων τὰ κοντόρα(;) νύκτα καὶ ἡμέρα τρέχω
Μὰ χωρὶς νὰ λείψῃ ὡρα καὶ ἀνάπανσιν δὲν ἔχω.

Διὰ τὴν φιλεργίαν του εἶνε πολὺ υπερήφανος ὁ ποιητὴς :

Ἀγαπῶ τὴν ἐργασίαν, τρέχω ὡσὺν αἰετός
Σὲ νερὰ κ' εἰς ὑγρασίαν, κ' ὡς τεχνίτης εἰμ' αὐτός.
Ρίπτομαι, πετῶ καὶ τρέχω τὰς Ἀθήνας νὰ δροσίσω
Λάσπαις καὶ νερὰ πατῶ μὲ δουλειὰ νὰ εὐτυχίσω.

Αἱ σχέσεις του μετὰ τῆς Δημαρχίας εἶνε ὁπωσοῦν πε- ριεργοί. Ἴδου πῶς τὰς περιγράφει :

Κάτω ἀπὸ τὴν Δημαρχίαν, ὡς πιστὸς τῆς ἐρωμένος (!)
Εἶμαι 'ς τὴν Κυριαρχίαν δούλος ἀφωσιωμένος.

Ποιὰ ἄρα γε εἶνε αὕτη ἡ Κυριαρχία ; Εἶνε τάχα ἡ Αὐ- λή ; Εἶνε λοιπὸν πολιτικὴ ὁμολογία αὕτη ἡ τοῦ ὑδραυλι- κοῦ τοῦ ἐρωμένου τῆς Δημαρχίας σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὰ νῦν πολιτικὰ φρονήματα τοῦ κ. Δημάρχου ; Ἄθλος ὁ ποιητὴς δὲν λέγει τι, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ ἐξυμῶν τὴν προ- θυμίαν του :

Πρόθυμος νὰ ἐργασθῶ εἰς τὰ χιόνια, στὸ χαλάζι
Στὰς ὁδοὺς περιπατῶ, ἢ δουλειά μου δὲν ἀλλάζει
Καὶ ἀμέσως στὸ Παλάτι τοῦ αὐθέντη νὰ προφθάξω
Κι' ὡσὺν ἀφρισμένον ἄτι (!) ἐργαλειά μου θ' ἀρπάξω
Εἰς τὰς χεῖράς μου τὴ Λάμπα(;) στερεῶς γὰ νὰ κολλήσω
Τὸν σωλῆνα τάμπα ταμπα(;) μὲ σφυρὶ νὰ καθαρίσω.

Καὶ ἡ ἰδέα αὕτη τοῦ καθαρίσματος καὶ τοῦ ποτίσμα- τος ἐμπνέει εἰς τὸν ποιητὴν εἰδιλλιακὰς εἰκόνας :

Τὸ νερὸν σας, ἀφεντὰδες νὰ ποτίσετε τοὺς κήπους
Συντροφιὰ... μὲ ταῖς κυράδες (!) ἄνθη λεμονιαῖς καὶ φοί-
[κους(;)]

Καὶ ὁ ὑδραυλικὸς ἐνθουσιάζεται :

Τὸ λαμπρὸν καλοκαιράκι ἀποπέμπω μὲ λ ε π τ ὀ (; ;)
Μ' ἄφθονον κρῦο νεράκι παρελθὸν ὀρδόντοκτό.

Ἐκαταλάβετε ; Ὁ ὑδραυλικὸς προπέμπει τὸ 1888. Τὸ ἀφθονον νεράκι του κατέκλυσε τόσον πολὺ τὸ ταλαί- πωρον 1889, ὥστε τὸ κατέπνιξεν, ὥστε δὲν τὸ ἐνθυμεῖται πλέον, καὶ ἂς εἶνε αὐτὸ τὸ ἔτος τῶν ἐορτῶν καὶ πανηγύ- ρων καὶ τῶν ἀψίδων. Ὁ ὑδραυλικὸς μεταπηδᾷ ἀμέσως ἀπὸ τοῦ 1888 εἰς τὸ 1890, περιφρονῶν τὰς χρονολογίας. Μεθυσμένος ἀπὸ τὸ ἀφθονον νεράκι του, ἀφθονον, ἐννοεῖ- ται δι' αὐτὸν καὶ μόνον, καὶ εὐτυχῆς αὐτός, εὐχεται τε- λευτῶν τὴν εὐτυχίαν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους :

Καὶ τοῦ χρόνου μ' εὐτυχίαν νᾶμεθα πάντες καλὰ
Μὲ ἀκράδαντον ὑγίαν καὶ μὲ τάλληρα πολλὰ.

Ναί, ἀγαθὴ ποιητὰ, μὲ ὑγίαν ἀκράδαντον, χωρὶς ἰν- φλουέντζα καὶ μὲ πολλὰ τάλληρα, ἂν καὶ ἡ τελευταία αὕτη εὐχὴ διὰ τὰς ἡμέρας ὅπου τρέχουν εἶνε κάπως ἀβά- σιμος, ἀλλὰ καὶ μὲ στίχους πολλοὺς τοιοῦτος, ἀγαπητὴ

ὕδραυλικέ, μὲ στίχους οἱ ὅποιοι τόσον συντελοῦν εἰς τὴν ὑγίαν διὰ τῆς φαιδρότητός των καὶ οἱ ὅποιοι δὲν πλη- ρώνονται μὲ τάλληρα.

Ρευεσοχίωτη

Ἡ ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ

(Ἐπιστολὴ ἀνοικτὴ.)

Κύριε Στεφανίδη.

Εἶμεθα πενήντα ἄνθρωποι καταδικασμένοι εἰς θάνατον. ἔπρεπε νὰ εἶμεθα τὸ ὀλιγώτερον πενήντα χιλιάδες, ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ, ἀφοῦ ἡ δικαιοσύνη εἶνε στραβή, ὅπως καὶ τὴν ζωγραφίζουν ! Ἐδιαβάσαμε ὅσα ἔγραψες ἐναντίον μας εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἐνομίσαμε καλὸν, ἀφοῦ σὺ θέλεις νὰ μᾶς κόψῃς τὰς κεφαλὰς, νὰ σοῦ κόψωμαι καὶ ἡμεῖς τὸν βῆχα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς θανατικῆς ποινῆς. Τώρα θὰ μᾶς ῥωτήσης : Καὶ ποῦ ξέρετε σεῖς ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγ- ματα ; Ἄκουσε.

Ὅταν ὁ ἐπιστάτης μᾶς ἐπιτρέπῃ νὰ μπαζοῦμε κρασί, ρακί, ροῦμι καὶ ἄλλα ποτὰ μέσα στὴ φυλακὴ, δὲν κά- νουμε ἄλλη δουλειά, παρὰ νὰ κόβουμε τὰ χαρτιὰ—ἀφοῦ πρόκειται νὰ κόψουν κ' ἡμεῖς—καὶ νὰ καταγινώμεθα εἰς τὰ πινακὰ. Λοιπὸν ἔχουμε κάποια εἰδικότητα.

Ἀπὸ ὅλα τὰ ἐπιχειρήματά σου τὸ ζωτικώτερον ἦτο τὸ περὶ ἄρτου, τὸν ὅποιον μᾶς χορηγεῖ ἡ Κυβέρνησις. Λέ- γεις, ὅτι ἡ Πολιτεία, χάριν οικονομίας, πρέπει νὰ μᾶς κόψῃ τὸ ψωμί μας. Ἀλλοίμονον ἐὰν δὲν εἶμεθα κλεισμέ- νοι ! Θὰ σὲ ἐκάναμε νὰ τὸ κόψῃς καὶ σὺ λάσπη ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Βρὲ εἶνε σωστὸ νὰ σκοτῶνῃ ἡ Πολιτεία τοὺς ἐγκληματίας γιὰ οἰκονομία ; Μόνον ἄνθρωπος τῆς ἀγνῆς ἡμπορεῖ νὰ γράψῃ τέτοια πράγματα ἢ ἄνθρωπος ποῦ δὲν εἰξεύρει πῶς νὰ σκοτῶνῃ τὴν ὡρα του καὶ πραγματεύε- ται ζητήματα ἀνώτερα τῶν δυνάμεών του, ὡς λέγει καὶ ὁ Ἀριστοτέλης : «Lingua latina est antiqua». Ὡς πρὸς τὸ ἄλλο ζήτημα ποῦ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τέλους σὲ ἔχει πιάσει ἓνα μεγάλο κόψιμο, δὲν εἶμεθα ἡμεῖς ἀρμόδιοι, ἀλλὰ κανένας ἰατρός, ὃ ὅποιος πρέπει νὰ σοῦ δώσῃ ὄχι ὀλίγον βισμούθιον.

Κλείοντες τὴν παροῦσαν, σοῦ λέγομεν, ὅτι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους παρέπεμψες εἰς τὰ τρία Χ σὲ παραπέμπουν εἰς τὰ τέσσερα Φ... δηλαδὴ τὸ γνωστὸν ξενοδοχεῖον.

Λέξασθε κλπ.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν 50 καταδικῶν εἰς θάνατον

Σοπαράις

ΓΙΑΣΟΥΜΑΣΑ ΚΟΥΣΙΜΑ

Νομίζοντας, ότι ικανοποιούμε την περιέργειαν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀρτι ἀφικομένου ἰάπωνος ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ ἀπεσταλμένου κ. Γιασουμάσα Κουσίμα καὶ ὀλίγας ἀλλὰ περιέργους βιογραφικὰς αὐτοῦ σημειώσεις.

Ἄγων τὸ 37 ἔτος τῆς ἡλικίας του εἶνε ἤδη ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ καὶ ἀκόλουθος τῆς ἐν Βερολίῳ ἰαπωνικῆς πρεσβείας. Σπουδάζας εἰς τὴν Στρατιωτικὴν σχολὴν τοῦ πεζικοῦ εἰσήλθεν εἶτα εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Τόκιο, ἀφ' ἧς ἐξῆλθε μετὰ τριετῆς σπουδᾶς ὑπολοχαγὸς τοποθετηθεὶς εἰς τὸ ἐπιτελεῖον καὶ ἀμέσως χρησιμοποιηθεὶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς του δι' εἰδικὰς στρατιωτικὰς ἀποστολὰς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ἐκπράξεις τῆς κατὰ τὸ 1868 ἐπαναστάσεως τῶν δυσηρεστημένων ἀξιωματικῶν ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος πρὸς καταστολὴν αὐτῆς πληρωθεὶς μάλιστα σοβαρῶς ἐν τῇ ἀριστερᾷ ὤμοπλάτῃ. Μετὰ ταῦτα ἀπεστάλη ὡς στρατιωτικὸς ἀκόλουθος εἰς Κίναν, ὅπου παρέμεινεν ἐπὶ πενταετίαν ἐκμαθὼν τὴν κινεζικὴν γλῶσσαν, συγγράψας μάλιστα καὶ διάφορα βιβλία λίαν χρήσιμα διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν στρατιωτικῶν σχολείων. Ἀποσταλεὶς ἐπίσης δι' εἰδικὴν ὑπηρεσίαν εἰς Ἰνδίας ἐδημοσίευσεν ἐνδιαφερούσας ἐντυπώσεις. Ὁμοίως ἐστάλη δι' εἰδικὴν ὑπηρεσίαν εἰς Ἀμερικὴν καὶ τελευταῖον ὡς στρατιωτικὸς ἀκόλουθος ἐν Βερολίῳ ἔνθα διέμεινεν ἐπὶ τριετίαν. Ἐνταῦθα ἀφίκετο ἐπιφορτισμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του νὰ μελετήσῃ τὸν στρατιωτικὸν ἡμῶν ὄργανισμόν, διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον μετέβη καὶ ἐν Σερβίᾳ, Βουλγαρίᾳ, Ρουμανίᾳ καὶ Τουρκίᾳ. Ἐννοῶν εὐσυνειδήτως νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του, ἐμελέτησε πᾶν ὅ,τι συνδέεται μετὰ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ καὶ ἐπεσκέ-

φθη πάντα τὰ στρατιωτικὰ σώματα ὀδηγούμενος ὑπὸ τοῦ εὐπαιδέτου ἡμῶν ὑπολοχαγοῦ κ. Φραγγούδη. Ἀπολαύων τοῦ δώρου τῆς ἀγγιγίας καὶ τῆς ἀντιλήψεως ἐν ὑψίστῳ βαθμῷ εἶνε τελείως μεμορφωμένως γνωρίζων πολὺ καλῶς τὴν ἀγγλικὴν καὶ γερμανικὴν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΙΑΣΟΥΜΑΣΑ

Θά ἦτανε γραφτό μας,
πρὸς δόξαν αἰωνίαν,
νὰ ῥθῆς γιὰ τὸν στρατό μας
ἀπ' τὴν Ἰαπωνίαν.
Ἐγ' ὅμως θά σὲ μακαρίσω
ἂν ζωντάνος γυρίσης ἴπισω.

Καλλιόπη

Θ Α Υ Μ Α

Αὐτοκτονοῦμε, σκοτωνόμεθα, πεθαίνουμε
καὶ ἡ Στατιστικὴ μᾶς λέγει, πῶς πληθαίνουμε
Ἀλλὰ τὸ θαῦμα μ' εὐκολία ἐξηγεῖται,
γιατὶ σὲ κάθε δρόμο ἔκθρετα θά βρῆτε.

Πελαργὸς

— Αἱ διαδόσεις περὶ ὑπουργικῆς κρίσεως εἰς ἰτάραξαν.
— Τί νὰ κάμω ;
— Νὰ μὴ ἀναγινώσκητε ἐφημερίδας σοβαράς.

Τὸ τέλος τοῦ κόσμου ἀπὸ ἰνφλουέντζαν.
[Ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ "Ἀστύου".]

Ὁ John Bull καὶ τὸ πορτογαλικὸν ζήτημα.

Ἀρχεται τὸ Τριώδιον.

Σιόκιν καὶ Σόκιν (très distingué).

— Τὸ μάτι του τὸ ἔχασε εἰς τὸ χαρτοπαίγιον,
τὸ ἓνα του χεῖρ εἰς τὸ ἀνοῖγμα καταστήματος
καὶ τὸ ἄλλο...

— Ἐχει καθαρὰν ἰνφλουέντζαν. Νὰ ταξιδεύσης.
— Ἡ ὕδρβγειος ταξιδεύει ;
— Νὰ μεταβῆς εἰς τὸν Ἥλιον, σοῦ δίδω καὶ συστατικόν.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ανοίγει το τριφύδιον, ανοίγει η Βουλή, οι λωποδύται ανοίγουν τα καταστήματα, λέγεται, ότι και πάλιν ανοίγουν τα χαρτοπαίγνια και καθ' όλα τα φαινόμενα μόνον η Αστυνομία δεν ανοίγει τα μάτια της.

Τα έγκληματα εξακολουθούν, είνε αληθείς, άλλ' εάν έπλεονασαν, τούτο όφείλεται και εις την δημοσιογραφίαν. Μη έχουσα άλλα θέματα προσπαθει να παρουσιάζη τί το εξαιρετικόν εν τή δημοσία τάξει η μάλλον εν τή δημοσία άταξία τα ελάχιστα γεγονότα, άτινα άλλοτε διήρχοντο άπαρατήρητα σήμερον με μεγαλους τίτλους καταλαμβάνουσι τας πρώτας στήλας των έφημερίδων. Την γνώμην ταύτην και ήμεεις υποβάλλομεν εις το διαγωνισμα της άγαπητης «Ακροπόλεως»: Διατί έπλεονασαν τα έγκληματα;

Παραδείγματα χάριν.

Ο Γώγος έδειρε την άδελφήν του, άντι να θεωρηθη άπλούστατα άνάγωγος και να παρέλθη το πράγμα, αφηνης την έπομένην εις τας έφημερίδας βλέπομεν τρεις στήλας δι' αυτό υπό τους εξής τίτλους. Το ειδεχθές έγκλημα. Άδελφός άδελφήν. Τι έστι Γώγος. Είνε κατάστασις κ. Θεοτόκη! Θα καταλήξη εις τα κάτεργα. Πως εύρέθη η άδελφή. Το έργόχειρόν της. Κανείς! κανείς!! Ο τελευταίος τίτλος είνε, ότι ουδείς άστυνομικός κλητήρ παρευρέθη και κατέστη στερεότυπος έπίλογος των τοιούτων τραγικων διηγήσεων, έστω και εάν ο δράστης συνελήφθη άμέσως υπό άστυνομικού κλητήρος.

Δεν είνε μόνον ταύτα τα έγκληματα... του τύπου. Η «Ωρα» λέγεται, ότι έπαυσεν εκδιδομένη η ότι θα εκδοθη κατά της Κυβερνήσεως και ο «Σύλλογος» δεν έπαυσε μεν να εκδίδεται, αλλά τυπουται μόνον κατά το ήμισυ. Έχομεν και πάλιν εις χείρας ήμων φύλλον τυπωμένον μόνον κατά την 1ην και 4ην σελίδα. Το πράγμα έχει ως εξής δια να εϊμεθα δίκαιοι. Έπειδή πρό τινος παρελήφθη η τύποις της 2ας και 3ης σελ. χωρίς να κάμη ουδεμίαν έντύπωσιν, η διευθυνσις αυτού ηθελε να δοκιμάση και τίνα έντύπωσιν θα έκαμνεν η παράλειψις της σελίδος των άρθρων. Άλλοι λέγουν, ότι είνε και λόγοι οικονομικοί.

Και πάλιν με τον «Σύλλογον».

Εις όλίγας γραμμάς αναγινώσκομεν: «Αλλά κανείς δεν γνωρίζει...» «Αλλά πάντες άπατώνται» «Αλλά μη νομίσητε, ότι...» «Αλλά πρέπει τέλος πάντων...» κ.λ.π. Υποθέτομεν, ότι είνε δυνατόν να έχη όλιγώτερα αλλά και περισσότερον άλάτι.

Όταν ο κ. Καζάζης ύβρίζηται ως Διευθυντής των ταχυδρομείων και τηλεγράφων το «Αστυ» όφείλει να ύψωση φωνήν. Άλλοτε ήμεεις εις άλλον κύκλον ενεργείας του μετα πικρίας έγράψαμεν έναντιον αυτού, αλλά τούτο δεν μάς έμποδίζει να ειπωμεν, ότι και τας έπιστολάς μας τακτικώτατα ελαμβάνομεν και τα φύλλα μας άκόμη κατικώτερον έφθανον εις τον προς έν θρον. Μετ' ευχαριστή-

σεως λοιπόν και πάλιν θα τον έβλέπομεν εις την αύτην θέσιν.

Ο φίλος κ. Μυριανθούσης θέλων να υπερασπισθη τον κ. Καζάζη:

— Καλέ τί λές; Έμείς όχι μόνον τακτικώς τας ιδι- κάς μου έπιστολάς έφεραν, αλλά και ξένας.

— Έδες την θάλασσα εις τον Roi d'Ys.
— Είδα, ότι τα έκαναν θάλασσα.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Νέος Τρωικός πόλεμος έπίκειται μεταξύ των παικτών του Λαυρίου. Ένώ οι έν τή υπερτιμήσει των μετοχών αυτού κερδοσκοπούτες προήγγελλον έσχάτως μετά τυμπανοκρουσίας την προσεχή ύψωσιν της τιμής εις φράγκα 200, οικονομικός τις έπιθεωρητής Σταυρωτής καλούμενος κατήγγελλε το Διοικητικόν Συμβούλιον των Μεταλλουργείων επί νοσφίσι δημοσίων χρημάτων. Ηνι δέ τρόπω έγίνετο η νόσφις; Δια της μεθόδου του παπα; Οχι! δι' άλλης πολλώ άπλουστερας. Κατά νόμον το δημόσιον εδικαιούτο να λαμβάνη 10 ο/ο επί των καθαρών κερδών της Έταιρίας, καθαρά δε κέρδη έφαιεν ο νόμος τα μετά την άφαιρέσιν των γενικών έξόδων της καμινείας και της διαχειρίσεως μόνων. Φοβούμενος δε ο σοφός εκείνος νομοθέτης την σην τή χρόνυ διάδοσιν της γνώσεως των μαθηματικών των περιλαμβανόντων μάλιστα τας μεθόδους του επαππα και του «πορτοφολίου» κηθώριζε ρητώς και σαφώς ότι «εξ των καθαρών κερδών ουδέν ποσόν θέλει αφαιρέσθαι είτε λόγω τόκων, είτε ελόγω χρεωλυσιού του κεφαλαίου». Άλλά το Διοικητικόν Συμβούλιον των Μεταλλουργείων, ουφορούν επί τοιούτω νομοθετικώ ζυγώ, εξήγησε τον νόμον επί το επικειότερον και άντι 10 ο/ο επί των καθαρών κερδών, μόλις 2 ο/ο απέδιδεν εις το δημόσιον, έπιφρασόμενον να ισχυρισθη, εϊποτε ηνοιγοντο εις το φως της αληθείας οι όφθαλμοί των Άργων του δημοσίου συμφέροντος, ότι τα λοιπά κέρδη της εταιρίας προήρχοντο εξ άλλων πηγών. Ο Κ. Σταυρωτής όμως δεν πέρνει από αυτά. Λέγει εις την Έταιρίαν: Άπό του 1874 μέχρι του 1889 τόσα εκατομύρια διένειμες εις τους μετόχους σου ως καθαρά κέρδη, επ' αυτών των καθαρών κερδών 10 ο/ο άνήκουσιν εις το δημόσιον, τή έδωκες πολυ όλιγώτερα, δος νυν τας 420,000 προς συμπλήρωσιν του καθαρού, του ανεπίδεκτου αμφοσητήσεως χρέους. Άλλά δεν είνε τούτο μόνον, υπάρχει και έτερον πολυ σπουδαιότερον. Εκτός των γενικών έξόδων της καμινείας και της διαχειρίσεως, σύ, Έταιρία, αφήρεσες και μέγα ποσόν εις άποσβέσεις, άλλ' αί άποσβέσεις, τούτέστι τα χρεωλύσια, δεν πρέπει κατά τον νόμον να εκπίπτωσι των καθαρών κερδών πριν η αφαιρέθη το 10 ο/ο το άνήκον εις το δημόσιον. Άθροισον λοιπόν τας από του 1874 μέχρι του 1889 γενόμενας άποσβέσεις και επί του ποσού τούτου, απόδος τή Καίσαρι το 10 ο/ο». Ταύτα λέγει ο Κ. Σταυρωτής. Τι νυν γενήσεται θέλει μάς ειπει η ύψηλή πολιτική.

Σειρά

ΕΣΤΙΑ

Μετα χάρις είδομεν την άγαπητην Διεύθυνσιν της Έστίας εισελθούσαν εις νέον στάδιον δημοσιογραφικής ενεργείας η μάλλον εισαγαγούσαν έν τω φύλλω αυτής βελτίωσιν ουχι συνήθη. Η Έστια από 1ης Ιανουαρίου είνε περιοδικόν εικονογραφημένον. Εικόνες καλλιτεχνικαί και κοσμήματα ώραία στολιζουσιν ήδη τας σελίδας αυτής. Προσθέσατε την εκλεκτην της ύλην και θα όμολογήσητε, ότι είνε αξιον άπόκτημα παντός έχοντος και ελαχίστην καλαισθησίαν η θέλοντος ν' άποκτήση τοιαύτην.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Διόρθων. Πρόξενον της Έλλάδος. Έπειδή πιθανόν, ως εκ των σοβάρων ασχολιών σας εις τας όποθείσεις του προξενείου, να έλησμονήσατε την έπιστολήν του διευθυντού του Άστυος, σταλείσαν προς ύμας πρό δύο μηνών: σάς υπενθυμίζομεν αυτήν και σάς παρακαλούμεν να άπαντήσετε με δύο γραμμάς. — Γένοθαν. Πρόξενον της Έλλάδος. Οτι έγράψαμεν προς την έν Διόρθων συνάδελφον και όμώνυμόν σας άπευθόμενον και προς ύμας. — Βραϊλιαν Μ. Δ. Περιμένομεν άνωπομόνως άποτέλεσμα ενεργειών σας. — Αλεξάνδρειαν Α. Σ. Όλα τα γράμματα σας έλήφθησαν ως και αί μικροσκοπικαί άποστολαί. Καί άλλοτε σάς έγράψαμεν, ότι η βραδύτης περί την εισπραξιν βλάπτει το φύλλον μας. Πλειότερα με το έρχόμενον ταχυδρομείον. — Σουζέ. Γ. Π. Σας παρακαλούμεν να μη μάς λησμονήσετε. — Πάτρας Χ. Π. Κατηγορησιστήμεν. — Βρεσκεξέ. Το άρθριδόν σας όμως έχει την αξίωσιν να μη δημοσιευθη. Δέν έμμαντεύσατε άδικως, άπου πρόκειται να διαπραγη τούστυγερόν λογοπαίγνιον Έλεγκτικόν. — Εκλεκτικόν. — Δοκίμω. Εις κριτικός έγραφεν επί τινος ποιήματος το όποσον τή έσοικαν δια να έκρήνη γνώμην: Έάν εις κάθε σράγμα έσημείωνα και ένα σταυρόν θα μεταβάλλιτο το έργον εις... νεκροταφείον. Συνεννοούμεθα.

ΛΥΚΕΙΟΝ ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ

Μετα τα μαχαίρώματα τα όποια γίνονται εις τα άλλα Λύκεια συνιστάμεν άφόβως το ειρημένον του κ. Διοσκουρίδου. Ο γονεύς είνε ησυχος και εάν ο υίός είνε άνήσυχος, διότι υπάρχει πατριική μέριμνα και έπίβλεψις. Εις το Λύκειον αυτό οι μαθηταί έχουσι μόνον έγχειρίδια του συντακτικού και της γραμματικής. Όταν εξέρχωνται εις την κοινωνίαν έχουσιν ως όπλα την άρετήν και τας άπείρους γνώσεις. Αύταί είνε ειλικρινείς συστάσεις προς τους γονείς, ότινες δεν θέλουν να ίδουν τα τέκνα των εις τας φυλακάς η εις τον τάφον.

Δ. ΜΑΡΤΙΜΙΑΝΑΚΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ

ΤΗΣ Α. Β. Υ. του Διεύθυνου

Όδος Έρμού 80.

Ο ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΩΤΕΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΑΣ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΑΣ ΤΩΡΑ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ

Άρει έκδοθέν

περιέχει περιεργότατα παγινίδια, προβλήματα, αινίγματα, γρίφους, κρυπτογραφήματα, λογοπαίγνια, έκτελούμενα με παγινιόχαρτα, δόμνο, σκάκι, αριθμούς, λέξεις, σχήματα ποικίλα κτλ. κτλ. μετά των λύσεων έν τέλει.

Οι φιλικοί κύκλοι οι συνεργόμενοι το έσπερας εις συναναστροφήν δεν εϊμπορούν να έχωσι προχειρότερα και καλλίτερα μέσα διασκεδάσεως από τα ποικιλότερα, τα όποια περιέχει ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ. — Τιμάται δραχ. 2 και εύρίσκειται εις το Βιβλιοπωλείον της Έστίας, προς ό άπευθύνεται και πάσα εκ των έπαρχιών αίτησις άντιτύπων, συνοδευομένη δια του άντιτίμου.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ

ΤΗΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ

Όδος Καπνικαρίας 13.

Ηλεκτρικοί κώδωνας, τηλεγράφοι, ηλεκτρικόν φως, αλεξικέραυνα, όργανα έναντιον της πυρκαϊάς, Ιατρικαί ηλεκτρικαί συσκευαί, τηλεφωνα δι' οικιακάς χρήσεις και μεγάλας άποστάσεις, ηλεκτρικά όρολόγια, πνευματικούς σωλήνας, μεθ' όλων των συμπαραμαρτούντων αυτοίς όργάνων. Πώλησις όργάνων — Τοποθετήσις και άποκοπή — Έπιστημονική έργασία. — Έκτακτος εθήνια.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΑΤΟΜΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Έξεδόθησαν άρει του ίδιου συγγραφέως

ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

συμπλήρωμα άπαραίτητον, το όποιον πρέπει έκαστος να θέση παρά την Ιστορίαν, να έχη πλήρες το Ιστορικόν έργον του κ. Παπαρρηγοπούλου. Αι πραγματεία αύταί είναι αι έπομέναι:

Γεώργιος Καραϊσκάκης. — Ο έλληνομίς από των μέσων χρόνων, μέχρι της σήμερον, εκ περιωπής θεωρούμενος. — Η Ιστορία έν γένει και ιδίως η Ιστορία των νεωτέρων χρόνων. — Το φημιζόμενον τέλος του όσμανικού κράτους. — Αι περιπέτειαι της ύστεροφημίας. — Αποπειρα έθνικής αυτοκτονίας. — Εικοσιπενταετηρίς του Βασιλέως Γεωργίου Α'. — Αι δύο βασιλείαι. — Ο άρχαίος, ο μεσαιωνικός και ο νέος έλληνομίς. — Η φιλομάθεια της Βασιλείας. — Φρειδερίκος Β'. Τόμος όγκώδης εκ 48 τυπογραφικών φύλλων μετ' εϊκόνας του Καραϊσκάκη, ληφθείσης εκ του φυσικού, ζώντος έτι του στρατηγού.

Τιμάται δραχμίων 4.

Πάσα αίτησις περί άποστολής άντιτύπων, συνοδευομένη υπό του άντιτίμου άπευθύνεται: Προς τον Κύριον

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΑΞΔΟΝΗΝ

Διευθυντήν του Β.βιβλιοπωλείου της Έστίας

Εις Αθήνας.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΚΛΑΡΑΣ ΣΤΙΝΗ

Όδος Έρμού και Νίκης αριθ' 8.

Παρά το Ξενοδοχείον της Άγγλιας.

Είλε το μόνον Κουρείον ένθα λαλείται η Γαλλική η Γερμανική και η Γαλιεκή γλώσσα. Συνδρομαί κατά μήνα εις το έργαστήριον η κατ' οίκον. Τα εκλεκτότερα άρώματα άγγλικα, γαλλικά και γερμανικά πωλούνται αυτόθι. Μεγάλη συλλογή λαυμοδιτών και χειροκτιών. — Παντοειδείς έψκραι. — Νέα βαφή και βόστρυχοι παντοειδείς. ΥΔΩΡ ΚΟΛΩΝΙΑΣ εξαίρετον προς δρ. 10 την όκαν.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΑΦΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Τμήμα Πειραιώς-Κορίνθου-Πατρών

Table with 6 columns: Station, 1, 3, 33, 2, 4, 32. Rows: Πειραιεύς άν., Αθήνας, Κορίνθος άφ., Αίγιον, Πάτραι.

Τμήμα Κορίνθου-Ναυπλίου-Μύλων

Table with 2 columns: Station, 3-μ.μ., Μύλοι άν. 9.50 πμ. Rows: Κορίνθος άν., Άργος άφ., Ναύπλιον, Μύλοι.

Τμήμα Πατρών-Πύργου

Table with 4 columns: Station, 8.30 π.μ., 5.15μ.μ., Άμαλιάς άν. 6.30 πμ., 3.15 μμ. Rows: Πάτραι, Άγαθα άφ., Μανωλάς, Λεχαινά, Δεχαινά, Γαστιώνη, Άμαλιάς.

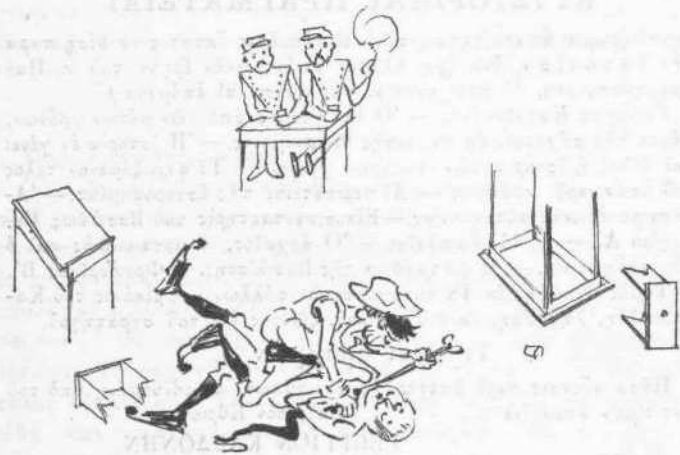
Αι άμαρσοτοιγίαί 33 και 32 μέχρις Ακράτας λειτουργοῦσιν ήμίραν παρ' ήμίραν έναλλάξ. Τοπικά άμαρσοτ. καθ' έκάστην εις όλα τα τμήματα.

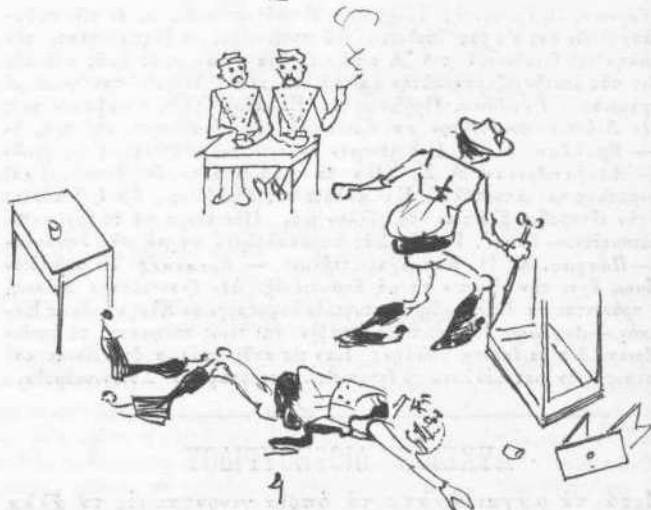
1

2

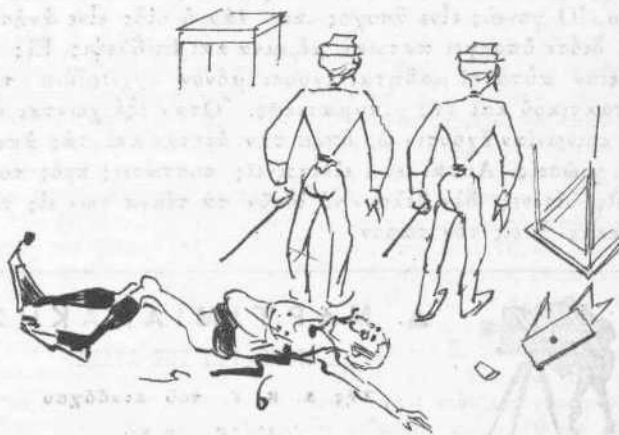
3

4

5

6

7

8

ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΚΑΗΤΗΡΟΣ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον).